

[Birthe Hansen]

maj 1979, at en praktiserende læge ordinerer fysioterapi for et år ad gangen til en person med fysisk handicap og et anerkendt behov for vedvarende fysioterapi?»

Begrundelse

Ministeren har i sin besvarelse af mit spørgsmål nr. S 78 oplyst, at lægeordination af fysioterapi ikke må være af ubegrænset varighed, men at der på den anden side heller ikke eksisterer nogen øvre grænse for behandlingsperiodens varighed.

En sådan besvarelse er ikke ligefrem egnet til at skabe klarhed om reglerne. Jeg vil derfor gerne vide, om en læge har ret til f.eks. at ordinere fysioterapi for en periode af et år.

Jeg tænker især på den gruppe fysisk handicappede, som har et vedvarende behov for fysioterapi, og som rutinemæssigt får en ny ordination, så snart den gamle er udløbet. Det er sjældent, at lægen overhovedet ser de pågældende mennesker, og den fornyede ordination ordnes som regel telefonisk. Lægen får dog sit honorar hver eneste gang.

Det virker forkert, at den offentlige sygesikring betaler for disse ordinationer med unødvendigt korte mellemrum, når samme offentlige sygesikring ikke mener at have råd til at dække brugerens udgift til selve behandlingen.

Svar (17/12 87):

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Som det også fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, har jeg allerede i min besvarelse af spørgsmål nr. S 78 oplyst, at de gældende bestemmelser ikke i sig selv sætter nogen grænse for antallet af behandlinger eller behandlingsperiodens varighed, men alene indebærer, at der ikke kan ordineres et ubegrænset antal behandlinger.

Det følger umiddelbart heraf, at det ikke vil stride imod nogen gældende regel, hvis en praktiserende læge ordinerer fysioterapi for et år ad gangen til en patient. Om der er behov for en sådan ordination, beror – som det også fremgår af min tidligere besvarelse – alene på den ordinerende læges rent lægefaglige vurdering.

Spm. nr. S 318

Til *justitsministeren (9/12 87)* af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Kan ministeren oplyse, hvornår det særlige udvalg vil afgive betænkning om vidnepligt for journalister?«

Begrundelse

Vidnepligten for ansatte ved både de trykte og andre media har været drøftet nu i et års tid, og Folketinget stoppede behandlingen af et lovforslag angående vidnepligt for de ansatte ved de ikketrykte media sidste sommer, fordi man hurtigt ventede betænkning fra udvalget herom.

Den sidste sag, der drejer sig om redaktør Wivel ved Information, har atter gjort omfanget af vidnepligten aktuelt.

De gældende bestemmelser er jo ret vage, idet der tales om hensynet til »vægtige offentlige eller private interesser«.

Svar (16/12 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Højesteretsdommer Else Mols, som er formand for Medicansvarsudvalget, der blandt andet beskæftiger sig med vidnepligt for journalister m.v., har over for mig oplyst, at udvalget forventer at afslutte sit arbejde i foråret 1988.

Spm. nr. S 319

Til *sundhedsministeren (9/12 87)* af:

Agerschou (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at Sundhedsstyrelsen på trods af en beslutning om det modsatte har givet to virksomheder dispensation til at fremstille faktorpræparater på basis af ikke-AIDS-testede lagerbeholdninger af blodplasma fra før 1. januar 1986?«

Begrundelse

Fra 1. januar 1986 skulle alle faktorpræparater være fremstillet af blodplasma, der ikke var inficeret med AIDS-virus. Alligevel kan Ekstra Bladet den 9. december 1987 meddele, at Sundhedsstyrelsen tilsyneladende har givet dispensation til to virksomheder, så de efter denne skæringsdato har fortsat produktionen af faktorpræparater på basis af ikketestet blodplasma.